

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HOOGFEEST VAN KERSTMIS

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
25 december 2013, Middernachtmis**

Jes. 9, 1-3.5-6

Tit. 2, 11-14

Lc. 2, 1-14

Broeders en Zusters,

Vannacht mag ik jullie een zalig en gelukkig kerstfeest wensen. Met christenen wereldwijd vieren wij de geboorte van Jezus Christus. We luisteren naar het geboorteverhaal uit het Evangelie en kijken naar de kribbe waarin het kind is neergelegd. We zingen kerstliederen, oude en nieuwe, en wensen elkaar een vredevolle kersttijd toe. Rond de kribbe worden wij weer familie van elkaar. Het kind Jezus is zo weerloos dat niemand voor Hem moet terugdeinzen. Integendeel: het kind in de kribbe trekt mensen naar zich toe, die anders op een veilige afstand blijven.

Rond elke wieg gebeuren kleine wonderen. Het is verrassend hoeveel aandacht uitgaat naar een kindje dat pas enkele dagen of weken oud is. Het heeft alle harten al veroverd, nog voor het een zuchtje heeft geuit of een oogje heeft geopend. Tegenover een pasgeboren kind kan je niet 'neen' zeggen. Je kunt je er alleen door laten innemen. Rond een wieg groeien bovendien banden die mensen voorgoed met elkaar verbinden. Een vrouw die moeder wordt, hecht zich aan haar baby met een bijna lijfelijke verbondenheid. Een man die vader wordt, voelt een verantwoordelijkheid in zich wakker worden, die hij voordien amper kende. Het kind maakt in zijn vader en moeder een andere mens wakker, een nieuwe mens. Onlangs zag ik op TV een interview met een gevangene. Plots ging het gesprek over zijn zoontje dat hij slechts zelden kon zien en dat hij erg miste. Ik weet niet waarvoor de man veroordeeld was, maar toen hij sprak over zijn zoontje, kwamen de zuiverste menselijke gevoelens in hem naar boven. Een kind brengt ons terug naar wie wij echt zijn, in de beste grond van onszelf.

Waar heeft jouw wieg gestaan? Dat is een goede vraag voor kerstavond. Waar heb jij in de wieg gelegen? Je mag die plaats vannacht in herinnering brengen. Niet zozeer de plaats waar je geboren bent, maar de plaats waar je het eerst gevoed en gekoesterd bent. De plaats waar mensen het eerst naar je zijn komen kijken. Dat is een heilige plaats voor je. Het is de plaats waar je het dichtste verbonden was met de bron van het leven en de bron van de liefde, waaruit je bent geboren. Misschien ben je blij als je aan deze plaats terug-

denkt, misschien ook triestig. Persoonlijke herinneringen laten soms gemengde gevoelens achter. Diepe ervaringen zijn niet altijd prettige ervaringen.

Vandaag kijken we naar de plaats waar Jezus geboren werd: de stal van Bethlehem. We kijken naar de personen die Hem het eerst en het meest nabij waren: Maria en Jozef. Alle aandacht was op het kind Jezus gericht. De engelen met hun vredeswens, de herders met hun schapen en straks de drie wijzen met hun geschenken: allen kwamen ze naar Hem kijken. Rond Jezus vormden zij een nieuwe gemeenschap. Ze stonden bij elkaar, zonder afgunst en zonder misprijzen. Ze hadden geen last van elkaars aanwezigheid. Rond het kind Jezus voelden zij zich geen vreemden meer van elkaar. Het pasgeboren kind maakte iets nieuws in hen wakker: een nieuw gevoel van echtheid en van verbondenheid. Ze wisten dat ze op heilige grond stonden: heel dicht bij de bron van het leven en de bron van de liefde, die God is. Het was alsof ze eindelijk ter bestemming gekomen waren. Het maakte hen stil en dankbaar.

Broeders en zusters, dit is mijn wens op Kerstmis: dat je even op heilige grond mag staan. Het kind in de kribbe kijkt ons aan en maakt de beste gevoelens in ons wakker. Het brengt ons bij elkaar, wij die anders uit elkanders buurt zouden blijven. Het brengt ons dichterbij de bron van het leven en van de liefde, die God is. Er zijn niet veel nachten waarin de boodschap zo weinig woorden nodig heeft en de stilte zoveel te zeggen.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen